

Γνώμη

Διαφθορά χωρίς τέλος

«Συμφώνησαν σε κοινό σχέδιο καταπολέμησης της διαφθοράς». «Ετοιμο το νομοσχέδιο κατά της διαφθοράς». Αυτοί ήταν δύο πρόσφατοι τίτλοι εφημερίδων, ενδεικτικοί μιας κατάστασης χρονίζουσας, πληγής χαίνουσας και αγιάτρευτης.

Η κατάσταση επιδεινώνεται και τα μέτρα που λαμβάνονται είναι η αυστηροποίηση των ποινών. Το ερώτημα που γεννάται είναι αν με την αλλαγή του νόμου, κάθε τόσο, έχει επέλθει κάποια βελτίωση, κάποια μείωση του φαινομένου της διαφθοράς και αν κάποιες σοβαρές υποθέσεις κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος, έφθασαν στα δικαστήρια. Η διαφθορά όμως δεν είναι κάτι που γιατρεύεται με μαγικό ραβδί, ούτε αρκεί ο εξορκισμός του για να φύγει το κακό μάτι. Είναι ένα φαινόμενο που ανάγεται, στον τρόπο που διαπαιδαγωγήθηκαν, γαλουχήθηκαν ολόκληρες γενιές. Είναι θέμα παιδείας. Οι λέξεις αφειδώς και έντεχνα διατυπωμένες στα νομοσχέδια, δεν αρκούν στην καταπολέμηση της διαφθοράς από μόνες τους. Χρειάζεται όμως σθένος, αποφασιστικότητα, σύγκρουση, που ασφαλώς δεν είναι εύκολο σε μια χώρα που η διαφθορά τη διαπερνά οριζοντίως και καθέτως, εκμαυλίζει συνειδήσεις και έχει γίνει καθεστώς, τρόπος σκέψης.

Κι αυτό είναι το πιο ανησυχητικό, αφού για μια σημαντική μερίδα πολιτών, όλα μπορούν να γίνουν, και μάλιστα απίτηρη και άρα τα όρια νομίμου και παράνομου είναι σχεπικά και ποικίλλουν αναλόγως της θέσης, της ιδιότητας, της ισχύος. Οι όλα είναι «κουκουλώσιμα». Αυτή βέβαια δεν είναι η πλήρης πραγματικότητα. Έχει όμως στοιχεία αλήθειας. Η ζωή συνεχίζεται, η αδικία μεγαθύνεται, ο θυμός συσσωρεύεται, η οργή εκδηλώνεται όλο και περισσότερο.

Η διαφθορά αποτελεί ένα είδος θεσμού πλέον και ο χορός καλά κρατεί. Η καταπολέμηση της Λερναίας Υδρας δεν είναι καθόλου εύκολη, διότι ούτε προσβάσιμη είναι η περιοχή, ούτε Ηρακλείς υπάρχουν. Και όσοι το αποτολμούν ευρίσκονται εκτεθειμένοι ή και διασπασμένοι. Ο ωχαδελφισμός, ο εγωκεντρισμός και η ιδιοτέλεια έχουν σχεδόν εκμηδενίσει τις ανθρωπίνες σχέσεις. Συστράτευση, λοιπόν, αρκεί να την εννοούμε, στον αγώνα κατά της διαφθοράς την οποία σχεδόν όλοι αποκρηύσσουν, στα λόγια, αλλά δεν την απορρίπτουν όταν έρθει η ώρα, στην πράξη. Με την πολιτεία να ψηφίζει νόμους, που να εμπνέουν σεβασμό στον πολίτη, νόμους που να διακρίνονται για τη νομοτεχνική τους αρτιότητα και δίνουν μακροπρόθεσμα λύσεις στα προβλήματα της κοινωνίας. Όχι με τρόπο εμβολιαστικό, με λύσεις προσωρινές στη βάση της πελατειακής εξυπηρέτησης, με νόμους άδικους και συχνά προκλητικούς για το σύνολο της κοινωνίας.

Κανόνες λοιπόν και κυρώσεις για όλους, από τους υψηλά ιστάμενους, μέχρι και τον τελευταίο πολίτη. Έχουμε δηλαδή πολύ πολύ δρόμο μπροστά μας για μια αλλαγή κατεύθυνσης, αρκεί κάποτε να ξεκινήσουμε.

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε από τον υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Καστανίδη είναι κι αυτό ενδεικτικό της αγωνίας, της απόγνωσης που διακατέχει κάθε σοβαρό άνθρωπο στον αγώνα αυτό.

* Δημήτρης Χ. Παξινός, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD

ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ματίνα Μπουτσικιάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)

Λάκης Κονιστής (Sports)

Παύλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)

Γιώργος Χατζηβασιλίδης (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)

Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπουζίου,

Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,

Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

website by platyrrahos publishing

Disclaimer
Printed by Styash Pty Ltd trading as Apex Press. Styash Pty Ltd and its directors and staff are printers only of material supplied by the publisher, and accept no responsibility in any way whatsoever, to any person or persons for the contents of this publication, either for articles, editorial material or any other content.

Distribution: WRAPAWAY 9550 1622

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Δημοκρατία υπό επιτροπεία

Του ΘΑΝΑΣΗ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΥΝΗΡΑ αλλά αναγκαία τα μέτρα που θα ληφθούν, είπε ο υπουργός των Οικονομικών. Τα προαναγγελλθέντα, τα σχεδιαζόμενα, τα κυοφορούμενα. Τα πρόσθετα, τα επιπρόσθετα. Σχέδια Α, Β, Γ. Υπό την έγκριση των Βρυξελλών. Με τον Ολι Ρεν στην Αθήνα, τη Δευτέρα. Ο επίτροπος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Κάτω από την απειλή των αγορών και των οίκων αξιολόγησης. Στο χέλιος του γκρεμού. Στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

ΗΤΑΝ ΤΡΑΓΙΚΟΣ ο πρωθυπουργός στη Βουλή, την περασμένη Παρασκευή. «Οι πράξεις και οι παραλείψεις των προηγούμενων ετών οδηγούν σήμερα εκ των πραγμάτων σε βίαιες αλλαγές και αναγκαστικές περικοπές κεκτημένων». Βίαιες αντιδημοκρατικές αλλαγές. Περιοχές των κοινωνικών κεκτημένων. Θα τις κάνει η σοσιαλιστική κυβέρνηση. Εξαιτίας των πράξεων και των παραλείψεων της συντηρητικής. Της συντηρητικής κυβέρνησης που μιλούσε για πάγωμα μισθών. Και αποδοκιμάστηκε πανηγυρικά. Υπέρ της σοσιαλιστικής που θα κάνει τώρα περικοπές. Και αλλαγές, στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτές που υποσχόταν προεκλογικά. Βίαιες μάλιστα. Εκ των πραγμάτων...

ΘΑ ΠΕΙΤΕ: Και τι να κάνει; Οι διαστάσεις της οικονομικής κρίσης είναι τέτοιες, που πρέπει να υποστούμε τα πάνδεινα. Μπροστά στην απειλή των αγορών, στην εξάρτηση από το κονσέρτο των Βρυξελλών, στον πόλεμο των κερδοσκοπών (πού να φανταστεί ότι υπάρχουν τέτοιοι, επαγγελματίες, δηλαδή, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τις συνθήκες της αγοράς και στοιχηματίζουν πάνω στο ρίσκο), των οίκων αξιολόγησης (που παίζουν κι αυτοί), του ξένου τύπου, της κυρίας Μέγκελ, Frau Nein κατά Paul Krugman, ο κ. Παπανδρέου ξέχασε τις υπο-

σχέσεις του. Αναγκάστηκε. Εκ των πραγμάτων. Για να εξευμενίσει τους δαίμονες. Τώρα που αποκαλύφθηκαν. Ξαφνικά...

ΜΕ ΔΥΟ κινήσεις προσπάθησε ο κ. Παπανδρέου να πείσει τους εταίρους μας να αποδείξουν την (λεγόμενη) κοινοτική αλληλεγγύη: Πρώτα, με την ομολογία της ενοχής στη δημοσιονομική διαχείριση και στις στατιστικές αλχημείες (επιρρίπτοντας, φυσικά, την ευθύνη στην προηγούμενη κυβέρνηση). Επειτα, με την υποσχέση πλήρους υποταγής στις όποιες αξιώσεις των Βρυξελλών. Σαν το άτακτο παιδί που ομολογεί το λάθος του για να πείσει τον κηδεμόνα του ότι δεν θα το ξανακάνει.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ήταν ότι, προς τα έξω, η χώρα είναι ενιαία. Δεν διακρίνεται η μια κυβέρνηση από την άλλη. Αλλωστε η δημιουργική λογιστική δεν ήταν μόνο της κυβέρνησης Καραμανλή. Ούτε είναι ελληνική εφεύρεση. Και η δημοσιονομική διαχείριση μπορεί να ήταν χειρότερη την τελευταία πενταετία, αλλά η παθογένεια της ελληνικής οικονομίας είναι γνωστή. Αστόχησε, συνεπώς, η πρωθυπουργική ομολογία. Και έγινε μάλιστα αντικείμενο εκμετάλλευσης.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ είναι αυτή η άνευ όρων υποταγή στις αξιώσεις των Βρυξελλών. Ο κ. Παπανδρέου ξέρεται ότι τα αντιλαϊκά μέτρα που επιβάλλονται, με ασφυκτικό μάλιστα χρονοδιάγραμμα, είναι και αναποτελεσματικά σε περίοδο ύφεσης. Του το είπαν και οι νομπελίστες, ο Στίγκλιτς, ο Κρούγκμαν. Μας το έλεγε και ο ίδιος, ως αρχηγός της αντιπολίτευσης, αποκρούοντας τα ηπιότερα μέτρα της Νέας Δημοκρατίας.

Η ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ είναι οδυνηρή αλλά αναγκαία. Δεν είναι μόνο η οικονομία μας υπό επιτήρηση. Είναι και η όποια Δημοκρατία μας υπό επιτροπεία...

Πολιτικός μπαμπούλας

ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ

Η μεγαλύτερη βιομηχανία που στήθηκε στην Ελλάδα της μεταπολίτευσης ήταν αυτή που κατασκεύασε τον μπαμπούλα του «πολιτικού κόστους». Αν ψάξετε κάτω από όλες τις αμαρτωλές παθογένειές μας, τα προκλητικά προνόμια συντεχνιών και το θεσμικό χάος θα ανακαλύψετε κάποια ιστορία... πολιτικού κόστους.

Τι σήμαινε πρακτικά πολιτικό κόστος για έναν πολίτη; Η απειλή πως αν θίξει κάποια προνόμια θα τον περιμένουν η προσωπική δαιμονοποίηση, διαδηλώσεις, ακόμη και η αιχμαλωσία στο γραφείο του. Αυτά, πέραν βεβαίως της απειλής ότι θα χάσει και μερικές δεκάδες ψήφους από τις οικογένειες των εμπλεκόμενων στην όποια μεταρρύθμιση είχε εξαγγείλει. Οι πολιτικοί μας μετρούσαν λοιπόν το πολιτικό κόστος με τη μεζούρα ακριβείας και επέλεξαν να μην υπολογίζουν καθόλου το πραγματικό οικονομικό κόστος των υποσχέσεων που έδιναν για να τελειώσει η όποια «βαβούρα».

Ετσι ξεκίνησε ένα μεγάλο πάρι στη μεταπολίτευση, με τις κυβερνήσεις να δανείζονται χρήματα σαν να μην υπάρχει αύριο και να υποχωρούν σε κάθε συντηρία που ήξερε να πουλάει τον φόβο του πολιτικού κόστους. Ο εκάστοτε πρωθυπουργός περιστοιχίζόταν άλλωστε από συμβούλους και στελέχη

που ψιθύριζαν συνεχώς: «Αυτά τα πράγματα δεν γίνονται, θα έχουμε τεράστιο κόστος». Οι κομματικοί μηχανισμοί απηχούσαν τις ίδιες απόψεις, επικαλούμενοι μάλιστα την ικανότητά τους να πιάνουν τον σφυγμό της βάσης της κοινωνίας.

Η Αριστερά και οι συνδικαλιστές έγιναν οι πρωταθλητές της χρήσης του θανατηφόρου αυτού όπλου, που μπορούσε να εξουδετερώσει οιαδήποτε μεταρρύθμιση, επενδυτικό σχέδιο ή προσπάθεια εξορθολογισμού του κράτους. Τα μέσα ενημέρωσης βοήθησαν βεβαίως και αυτά με τον τρόπο τους αποθεώνοντας, στην αρχή στους πτηναίους τίτλους των ταμπλόιντ και μετά στην ιδιωτική τηλεόραση, κάθε διεκδίκηση χωρίς να εξετάζεται αν είναι λογική, δίκαιη ή εφικτή.

Οι πολιτικοί πάλι κοιτούσαν τον κουβά με το πολιτικό κόστος από τη μια και τον κουβά με το χρέος από την άλλη. Επειδή αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η επανεκλογή και ο σταυρός, η κλασική τους αντίδραση ήταν «βάλτε λίγο ακόμη χρέος για μετά, αρκεί να μην πάθουμε πολιτικά καμιά ζημιά τώρα». Μας κόστισε πολύ αυτή η νοοτροπία. Ο Κώστας Καραμανλής, αν και συνέλαβε εγχευματικά την ανάγκη μεταρρυθμίσεων, γρήγορα παγιώθηκε στους καταστοφικούς υπολογισμούς του πολιτικού κόστους. Και έτσι κατέληξε στη γνωστή θεω-

ρία πως «η Ελλάδα χρειάζεται δομικές μεταρρυθμίσεις, αλλά η κοινωνία δεν είναι έτοιμη γ' αυτές». Ο Κώστας Σημίτης το είχε πει αλλιώς, με εκείνο το περιήρημο «αυτή είναι η Ελλάδα».

Τώρα λοιπόν τα ψέματα τελειώσαν. Η Αριστερά και ένα κομμάτι του συνδικαλιστικού κινήματος δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα. Αν το δούμε από κυνική σκοπιά η κρίση τους συμφέρει, γιατί θα ανξήσει την «πελατεία» και θα ισχυροποιήσει την «επαγγελματική τους θέση». Το πρόβλημα θα αρχίσει από την ώρα που θα συγγενέψει με τις απόψεις τους ένα κομμάτι του παλαιού ΠΑΣΟΚ, που μπορεί να φέρει σε δύσκολη θέση την κυβέρνηση.

Ο κ. Παπανδρέου παίζει σήμερα μόνος του στο γήπεδο και με μια κοινή γνώμη που έχει γραπωθεί πάνω στον καπετάνιο γιατί βλέπει ότι το πλοίο βουλιάζει. Αν ο κ. Παπανδρέου υλοποιήσει τα μέτρα μείωσης του ελλείμματος και ταυτόχρονα «ανοίξει τα παράθυρα» της οικονομίας για να σταματήσουν οι στρεβλώσεις και να μπει φρέσκος αέρας, θα έχει μια σημαντική πιθανότητα να πετύχει. Αν τον παρασύρουν οι πλαισιές του πολιτικού κόστους στη γραμμή της αδράνειας, τα αποτελέσματα θα είναι καταστροφικά. Όπως λέει και ο σοφός λαός, «στη βράση κολλάει το σίδερο».